

Hommage Seadu Muhamedagiću

Jadranka Gros i Adrijana Markon Jurčić
foto: hrvatski centar

U Hrvatskom centru u Beču 11. ožujka upriličen je hommage Seadu Muhamedagiću, značajnom prevoditelju, književniku i publicistu koji je iznenada preminuo 4. kovoza 2021. u 67. godini života. Njemu je bila posvećena ova književna večer.

BEĆ – Sead Muhamedagić četrdeset se godina profesionalno bavio prevodenjem i publicistikom. Dobitnik je nekoliko značajnih nagrada za prevodenje s njemačkog na hrvatski i obrnuto: nagrade Ministarstva kulture Republike Hrvatske »Iso Velikanović« za pri-

jevod romana »*Brisanje.Raspad*« Thomasa Bernharda, nagrade Društva hrvatskih književnih prevodilaca »Josip Tabak« za prijevod drame »*Posljednji dani čovječanstva*« Karla Krausa i Austrijske državne nagrade Translatio za književno prevodenje. S obzirom na to da je od rođenja bio slijep, posebice se publicistički bavio socijalnom integracijom slijepih. U Hrvatskom centru gostovao je 2019. godine na književnoj večeri pod naslovom *Književnost je vrijedna življenja*, na kojoj je dao presjek svojeg pjesničkog i prevoditeljskog rada.

S liva Mišo Bijuklić, Josip Čenić, Slavko Ninić, Mitke Sarlandžiev, Jadranka Gros i Adrijana Markon Jurčić
foto: hrvatski centar

Prijatelju Seadu

Ana Šoretić (1. 3. 2022.)

Seade bosanskog porijekla,
za neko vrijeme bili smo si veoma blizu,
polagano približili se jedan drugome,

sada, mjeseci poslije twoje smrti,
pitala sam se, te iskala značenje imena tvog,
iznenada se otvorile moje oči –

Sead, blizanac arapskog Sa'id, znači „sretan“
i često pitala sam se, otkud uzimaš svoj optimizam
i svoju hrabrost, postati stalnim te jakim stupom drugima,
pa opet prilikom twoje prerane smrti izvidila sam,
da si dodao Seadu ime Ivan, ada grčko-starohrvatskog porijekla
sa značenjem „bog mu se smilovao“.

Prijatelju, koliko si putovao između ovih dva svita
snažne jezične te u prvome redu vjerske pozadine?
Kol'ko puta jesi bio sretan? I kol'ko ti se Bog smilovao?

Iza vrtova, kraj živica i trave sanjam svoj život...
evo riječi iz moje pjesme, koju si medju ostalima prevodio,
i trenutno sam se našla u redu poznatih pisaca –

Bernhard, Jonke, Kramer, Schnitzler, Schwab i Turrini
nisi odabrao lagani posao, iskao si izazov jezični, pa isplatilo se.
Hrvatom si približio vrh austrijske književnosti i dobio vrhovnu
nagrdu.

Nadalje si živio iza vrtova velegrada, sanjao svoj život poezije i jezika,
raskinut među sastanaka i samote, buke cesta i tišine duše,
igrao slogan, brusio izraze, slušao ritam, iskao riječ onkraj riječi.

Pri razgovorima, u krugu književnika, u pismeni diskusiji,
tvoja riječ se mogla miriti vrijednošću zlata – i ako se ruke polože na
grlo,
oduprijeti se u šutnji s ikonskom snagom živog kamenja.

Seade, Ivane, tvoji prijevodi mojih pjesama ostaju mi kao baština vrijeđna,
te spomen na čovjeka istaknute veličine – u sebi dušu, široku kao svemir.
Neka te Bog ogrli, primi i razveseli, da konačno budeš sretan bez kraja.

Brojni gosti dopisali su osobne retke o suradnji, uspomenama i prijateljstvu sa Seadom Muhamedagićem. Među njima o njegovu profesionalnom putu govorila je dr. Iva Grgić Maroević, profesorica na Odjelu za talijanistiku Filozofskog fakulteta u Zadru, prevoditeljica i predsjednica Društva hrvatskih književnih prevoditelja. Gospodin Sepp Mundigler govorio je o Seadovu pedagoškom radu na Pedagoškoj visokoj školi u Gracu i velikom prijateljstvu s njim. Iranski pjesnik s bečkom adresom Noshad Shafieian pročitao je svoju pjesmu „Verstört“, koju je Sead preveo na njemački dva dana prije smrti i koja je bila njegov posljednji prevoditeljski rad. Odabrane stihove i ulomke čitali su Anamarija Šoštaric,

Ana Šoretić napisala je postumno pjesmu posvećenu Seadu, kao i Mišo Bijuklić te Jadranka Gros iz udruge RIJEĆ-BOJATON, koja je ujedno organizirala ovu večer. *Hommage Seadu Muhamedagiću* moderirala je Adrijana Markon Jurčić, a glazbeni okvir dali su mladi pijanist Andrija Jovović, Josip Čenić na gitari i Mijo Mišo Bijuklić na mandolini koji su izvodili Seadove omiljene skladbe, od Dore Pejačević do sevdalinki. Gospodin Helmut Karner ustupio je snimku „Samobor je lepi varoš“, poznatu pjesmu koju je Sead prepjevao na njemački i otpjevao je. Na taj način oprostili smo se od tog velikog prevoditelja, pjesnika i nadasve prijatelja.

(amj)